

ת"ד 6285/12/15 - מדינת ישראל נגד ולדימיר גבריקוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 6285-12-15 מדינת ישראל נ' גבריקוב

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תומר לביא

נגד
הנאשם ולדימיר גבריקוב
ע"י ב"כ עו"ד אבין

גזר דין

ביום 8.9.12 נהג הנאשם ברכבו. הוא נכנס לצומת הרחובות אלנבי - אחד העם בלי לציית לאור האדום בכיוון נסיעתו וגרם לתאונה שבעקבותיה נפגעו נוסעי הרכב המעורב (חבלות) וכן הנאשם (חבלות של ממש). כתב האישום הוגש לאחר למעלה מ- 3 שנים מעת התאונה, ביום 16.12.15.

טיעוני הצדדים

המאשימה עותרת למצות עם הנאשם את הדין ולהטיל עליו מאסר ופסילה ממושכת לצד ענישה נלווית. עמדה זו מבוססת על חומרת האירוע בנסיבותיו ועל עברו של הנאשם. המאשימה טוענת כי מכיוון שהנאשם עבר לאחר התאונה עבירות חמורות, כמו נהיגה בהשפעת סמים/ אלכוהול, הרי שלא היה די ב"עונש" אותו קיבל הנאשם בעקבות התאונה (חבלות של ממש) כדי למתן את נהיגתו הבעייתית.

ההגנה טוענת כי יש להתחשב בחלוקי הזמן הרב יחסית מעת התאונה ועד הגשת כתב האישום ובעובדה שהנאשם היה זה שנחבל באופן הקשה ביותר באירוע ובמובן זה "קיבל עונשו מידי שמיים". הנאשם שילם על הנזק שגרם בתאונה. הוא עתיד להינשא בקרוב וארוסתו הרה ללדת. הנאשם תומך באמו ואחיו וכיום מתפרנס באמצעות רישיון הנהיגה שלו.

דין והכרעה

תחילה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות ולאחר מכן את העונש לנאשם בגדר המתחם. כיוון שטיעוני ההגנה (לקולא) והמאשימה (לחומרא) נסבים על נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הרי שטיעונים אלה יובאו בחשבון לצורך קביעת העונש בגדר המתחם ולא לצורך קביעת גדר המתחם.

הערך המוגן

הערך המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם הוא שלמות הגוף והחיים. במקרה זה הפגיעה בערך זה הייתה ברף בינוני - נמוך.

מדיניות הענישה הנוהגת

• בעפ"ת (י-ם) 20490-03-14 **מדינת ישראל נ' ישראל ויינגרטן** אושר עונש פסילה בת 2 שנים וקנס בסך 10,000 ₪ לנהג **אמבולנס** שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום ופגע ברכב מעורב וגרם לנהג רכב זה חבלות של ממש [3 שברים באגן].

• ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** נדון עניינו של מי שלא ציית לאור אדום בכיוון נסיעתו והתנגש ברכב מעורב וגרם לנוסעות בו חבלות קשות. באותו מקרה הועמד העונש על 3 חודשי מאסר, 40 חודשי פסילת רישיון וענישה נלווית. במקרה זה צוין כי ההצדקה להשית על המערער עונש מאסר נובעת מכך שפשע היה בין נוסעות הרכב המעורב לבין המוות.

• רע"פ 6918/02 **מנשה אחיה נ' מדינת ישראל** (מיום 22.8.02), שם נגרמו להולך רגל יליד 1929 שחצה במעבר חצייה חבלות של ממש בדמות שברים בכתף השמאלית ובצלע השמאלית ואושרה על ידי בית המשפט העליון פסילת רישיון נהיגה בת 4.5 חודשים

• עפ"ת (ת"א) 10576-12-10 **דמיטרי רודקביץ נ' מדינת ישראל** (מיום 23.12.10) בו הולכת רגל נחבלה חבלות של ממש, הגיעה לבית החולים בהכרה מעורפלת, נזקקה להנשמה ונגרמו לה שברים בעצמות הפנים ובארוכות העיניים ובוצעו תפרים בעפעף העין, סבלה משברים בכל דפנות הסינוס ודימום בחלל האף והלוע, שברים בארוכות העין הימנית, כשגלגל העין נדחק קדימה, היא הונשמה ואושפזה למשך יומיים בטיפול נמרץ, שם בוצעה אקסטובציה והיא אף אושפזה במחלקת פה ולסת במשך שבועיים ונותחה בהרדמה מלאה לשם קיבוע השברים בעצמות הפנים ובארוכות העיניים. בערעור הועמד עונש הפסילה על 8 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית.

לאור האמור נראה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות (כניסה לצומת בניגוד לאור אור אדום ברמזור, חבלות של ממש לנאשם וחבלות לנוסעי הרכב המעורב) נע בין 3 חודשי פסילת רישיון (פסילת המינימום ע"פ סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה), פסילה על תנאי וקנס ועד 24 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי. אין להקל ראש בחבלה שנחבל הנאשם אך בשום אופן לא ניתן לומר כי הנאשם היה נתון בסכנת חיים בעקבותיה או כי כפשע היה בינו לבין המוות ועל כן אין הצדקה לכלול במתחם העונש רכיב של מאסר בפועל או מאסר מותנה. כפי שאראה יש לתת משקל לטעונו המאשימה בנוגע לעברו התעבורתי של הנאשם, לרבות ההרשעות שהתווספו לאחר התאונה נשוא דיון זה, אך טעוניהם אלה יכולים להשפיע קביעת עונשו של הנאשם בגדר המתחם אך לא על קביעת גדרי המתחם עצמו.

לצורך קביעת עונשו של הנאשם בגדר המתחם שהוצג יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, את ההשתהות בת למעלה מ- 3 שנים בהגשת כתב אישום, את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של

הנאשם וכן, במידה מסוימת, כי הנאשם הוא שסבל בעיקר מרשלנותו. מנגד, יש להביא בחשבון כי הנאשם לא היה היחיד שנפגע בתאונה שכן עמו נחבלו גם נוסעים ברכב המעורב (חבלות סתם) את עברו התעבורתי של הנאשם שאיננו קל ובעיקר את העובדה שהפגיעה הקשה יחסית שנפגע הנאשם בתאונה לא הועילה כדי למתן את אופן נהיגתו הבעייתי כפי שיעידו הרשעותיו בעבירות שנעברו לאחר מועד התאונה בעבירות נהיגה בהשפעת סמים/ אלכוהול, נהיגה במהירות מופרזת ואי ציות לתמרורים. נתון זה מקשה את עוקצו של הטיעון הגורס כי יש להטיל על הנאשם עונש קל שכן את העונש "החמור" קיבל הנאשם מידי "שמיי".

לאור כל האמור אני מטיל על הנאשם, בגדר המתחם שהוצג, את העונשים הבאים:

1. פסילת רישיון נהיגה למשך 5 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו עד ולא יאוחר מיום 28.1.18 במזכירות בימ"ש זה. הפסילה תימנה ממועד הפקדת הרישיון.
 2. פסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך 3 שנים.
 3. קנס בסך 2000 ₪ לתשלום עד 28.2.18.
- זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בת"א תוך 45 יום.
- ניתן היום 28.11.17, בהעדר הצדדים.